

Nedolžnost — venec.

Ta venec je samo enkrat svež in zelen. Bog sam ga splete s svetimi rokami iz nežnih listkov in belih cvetk, ki jih natrga v tihem, ograjenem kotičku nebeškega raja; Bog sam ga ovije okrog glave otročiču, ko nastopi zemeljsko potovanje . . . Marsikateri deklici ukradejo zlobni škodljivci in hotljivi nesramneži to božjo diko; marsikateri mladenki raztrgajo notranji viharji izkušnjav in strasti ta dragoceni in nenadomestljivi venček ter ga vržejo v blato . . . Koliko jih je, ki ga izgube vsled lahkomiselnosti nepazljivosti, pa ga prodajo za prazen nič, za hipno zvedavost, za umazano trenutno veselje, ker ne poznajo njegove visoke vrednosti. — Dragi deček! Ljuba deklica! Venec nedolžnosti se ne da kupiti, ne odkupiti z nobenim denarjem in tudi ne z zlatniki. Ta venec bodi tvoj ponos, tvoja čast, tvoje veselje, tvoj biser, tvoj zaklad. In če bi te zopet kdo vprašal, čemu si pristopil v vrsto Marijinih otrok, zakaj si se vpisala v Marijin vrtec, pa odgovori pogumno in odločno: Zato, da obvarujem venec, ki mi ga je Bog dal!

A. Č.

Marijinemu otroku v spomin.

V prvi številki letošnjega »Angelčka« smo vam poročali veselo novico, da smo tudi v Spodnji Šiški ustanovili Marijin vrtec, v katerem je precej pognalo mnogo nežnih Marijinih cvetic. A danes vam naznanjamo, da se je v tem kratkem času ena Marijina cvetka že razcvetela in tudi že dozorela. Utrgala si jo je nebeška vrtnarica Marija.

Ta Marijina cvetka je učenec naše šole **Ludovik Filipič**, star 12 let. Pred dvema letoma se je ustrašil psa. Ta strah pa mu je povzročil hudo bolezen, ki se imenuje »kostna jetika«. Dvajset dolgih mesecev se je naš Ludovik boril s to boleznijo. Toda bil je vsem najlepši zgled potrpežljivosti in vdanosti v voljo božjo. Akoravno je bilo njegovo šibko telo preležano, polno